

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ТАРИФОУТВОРЕННЯ В ГАЛУЗІ ЖКГ

Т. А. КОЛЯДА, канд. юрид. наук, доц.,

доц. кафедри правового забезпечення господарської діяльності

О. О. НЕСТЕРЕНКО, студ.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Дана тема є актуальною через те, що житлово-комунальне господарство (ЖКГ) є однією з найважливіших галузей національної економіки і відіграє велику роль у забезпеченні нормальних умов життя громадян країни і в той же час – це чи не єдина галузь народного господарства, якої не торкнулися ринкові перетворення. Сьогодні житлово-комунальне господарство міста переживає значні труднощі. Збільшується кількість старого та аварійного житлового фонду, матеріально-технічна база житлово-комунального господарства вкрай зношена, обладнання застаріле та енергомістке. Відповідно неухильно збільшуються обсяги нарахувань з оплати послуг з теплозабезпечення для мешканців, що особливо гостро проявилось в умовах стрімкого зростання вартості енергоносіїв в Україні.

Житлово-комунальне господарство України, як об'єкт державного управління, має свої специфічні особливості: виступає як багатогалузевий комплекс, що включає підгалузі, які є природними монополіями, та конкурентні підгалузі; продуктом його життєдіяльності є, передусім, послуги, які надаються у виробничій та невиробничій сферах. ЖКГ України є, поза сумнівом, однією з найменш реформованих сфер національної економіки. [1,с.19]

Ключовими проблемами вітчизняного ЖКГ слід вважати:

- низьку якість житлово-комунальних послуг;
- високий ступінь регіональної диференціації стану забезпеченості та якості надання житлово-комунальних послуг
- зношеність основних фондів галузі, застарілість технологій і, як наслідок, значні витрати (води, теплової енергії тощо) та низьку енергоефективність;
- невідповідність наявних інфраструктурних потужностей зростаючим вимогам та потребам;

- високий рівень монополізації сфери надання житлово-комунальних послуг та слабкий розвиток конкуренції у цьому секторі;
 - недосконалість нормативно-правового регулювання діяльності галузі, насамперед у сфері диверсифікації постачальників послуг;
 - непрозорість формування цін/тарифів за послуги та поточної діяльності підприємств ЖКГ;
 - неефективну систему управління, злиття замовника і підрядника і водночас розрив між споживачем і замовником послуг;
 - незавершеність приватизації житлового фонду у частині асоціювання власників житла у багатоквартирних будинках в об'єднання співвласників (ОСББ). [2]
- При цьому слід наголосити на тім, що вихідною причиною низької ефективності українського ЖКГ є зазвичай не неефективний менеджмент, а технологічна застарілість, обумовлена тривалою загальною для всієї національної економіки «інвестиційною паузою», затяжний характер якої посилювався для підприємств галузі через політизацію торфоутворення.

Хоча тарифи за роки незалежності неабияк зросли, вони досі не покривають витрат на надання послуг природних монополій. Тому реформування ринків водо-, теплопостачання і водовідведення супроводжуватиметься подальшим зростанням тарифів, що може негативно позначитися на здатності малозабезпечених верств населення платити за послуги. [3]

Таким чином, виходячи з усього вищезазначеного, головними проблемами житлово-комунальної галузі є застарілість обладнання, неефективність керівництва, невміння вчасно попереджати проблеми та несистемний підхід до їх вирішення. Проведений аналіз дозволяє стверджувати, що основними цілями реформування житлово-комунального господарства України повинні стати підвищення ефективності; стійкості і надійності функціонування житлово-комунальних систем життєзабезпечення населення; якості послуг з одночасним зниженням нераціональних витрат; залучення інвестицій в житлово-комунальний комплекс, адресний соціальний захист малозабезпечених верств населення. На сьогодні рівень розвитку житлово-комунального господарства не задовольняє потреб населення, а матеріально-технічна база підприємств і організацій цієї галузі потребує розширення та удосконалення. Галузь потребує створення автоматизованих систем управління житлово-комунальним господарством із використанням

нових електронно-обчислювальних машин на всіх рівнях, що забезпечить підвищення ефективності цієї галузі народного господарства, приведе до поліпшення наданих населенню комунальних послуг.

Література:

1. Ружинська Н. О. Державне регулювання розвитку житлово-комунального господарства України : дис. докт. ек. наук : 08.00.03 / Ружинська Н. О. – м. Ірпінь, 2015. – 223 с.
2. Жаліло Я., Венцковський Д., Цихан Т. Щодо основних пріоритетів реформування житлово-комунального господарства України на сучасному етапі [Електронний ресурс] / Я. Жаліло, Д. Венцковський, Т. Цихан. – 2014. – Режим доступу до ресурсу: <http://old.niss.gov.ua/Monitor/juli/26.htm>
3. Стан міського житлово-комунального господарства в Україні та перспективи його реформування очима громадян (червень 2011 р.) : соціологічне опитування [Електрон. ресурс] // Центр соціальних технологій «Соціополіс», 2011 – Режим доступу до ресурсу : <http://www.sociopolis.com.ua/Research/Message/?id=361&type=>

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО І ПРОБЛЕМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ КАПІТАЛЬНОГО РЕМОНТУ ЖИТЛОВОГО ФОНДУ

Н. О. ВОЛГІНА, ст. викл. кафедри економіки підприємства,
бізнес-адміністрування та регіонального розвитку
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Існуючі на сьогоднішній день наукові праці, пов'язані із проблематикою капітального ремонту, не дозволяють належним чином оцінити ефективність капітального ремонту для всіх стейкхолдерів даного процесу. Фактори, що виявляють вплив на проведення ремонту, вивчені точково, а економічний ефект, найчастіше, має переважне значення в ухваленні рішення. Тому державно-приватне партнерство є важливим важелем вирішення зазначеної проблеми.

Високий рівень фізичного й функціонального зношення житлового фонду України є однією з ключових проблем, що гальмують реформування всієї житлово-комунальної системи країни. При цьому система, капітального